

verleend en de hooge vrouwe, bekoord door haar optreden, bestemde haar aanstonds als gemalin voor haar broeder, den keizer. Na een tweede onderhoud, waarbij Theodosius de vrouwen gadesloeg van achter een gordijn, brachten de buitengewone schoonheid en de geleerdheid der Atheensche den Keizer aan hare voeten. Door de zorg van Pulcheria werd zij ingewijd in het Christelijk geloof. Theodosius huwde haar den 7den Juni 421, nadat zij als Christin gedoopt was geworden door den Patriarch Atticus en haar de namen Aelia Eudocia waren gegeven. Bekend is zij gebleven onder den enkelen naam Eudocia.

Na het huwelijk ontstond een steeds toenemende rivaliteit tusschen de jeugdige keizerin en Pulcheria. In 438 ondernam zij een pelgrimsreis naar Jeruzalem. Te Antiochië werd deze onderbroken en daar sprak zij het volk toe met een aanhaling uit de gedichten van Homeros. En dit bracht de bevolking zoozeer in vervoering, dat deze haar ter eer een gouden beeld oprichtten. Te Jeruzalem zou zij de ketens gevonden hebben, waarmede Petrus eens werd geboeid. Die werden door haar mede genomen naar Constantinopel. Eenige ervan zond ze aan haar dochter, die als zij Eudocia heette en gehuwd was met den West-Romeinschen keizer Valentianus III. Deze keizerin vereerde ze den Paus, die, om ze te bewaren, te Rome de kerk van San Petro ad Vincoli deed bouwen.

In 441 viel Eudocia door kuiperijen, waarin Pulcheria de hand had, bij den keizer-gemaal in ongenade. Een onrechtvaardige verdachtmaking van ontrouw, waarbij een hooge hofdignitaris, Paulinus, zou zijn betrokken geweest, ontketende dit hofkabaal. Het slot was, dat Paulinus vermoord en Eudocia verbannen werd. Vanaf 442 tot aan haar dood in 460 vertoefde zij in het Heilige Land. Tijdelijk werd zij een ijverige monophysite, d.w.z. een orthodoxdenkende, die, zooals de naam aangeeft, aan één natuur in Christus geloofde, in onderscheiding van de volgelingen van bisschop Nestorius, de Nestorianen, die de leer waren toegedaan, dat de goddelijke en de menschelijke natuur in Christus een afzonderlijk bestaan zouden geleid hebben. Paus Leo I schreef aan de keizerin met goed gevolg, om haar te brengen tot de geloofsrichting, die te Rome gehuldigd en vastgelegd werd op het concilie van Chalcedon in 451.

In 450 was Theodosius II gestorven, en Pulcheria, die na haar huwelijk met den veldheer Marcianus, dezen op den troon bracht, volgde haar broeder reeds in 453. Desondanks bleef Eudocia te Jeruzalem, waar zij haar laatste levensjaren in stille overpeinzingen op heilige plaatsen doorbracht, daarbij vele goede werken verrichtend. Begraven werd zij in de door haar gestichte kerk van den heiligen Stephanus te Jeruzalem. Het eenvoudige heidinnetje, als keizerin eenmaal heerscheresse over een goed deel der beschaafde wereld, eindigde devotelijk haar dagen in de nabijheid van het heilige Graf. Zij heeft menig dichtwerk geschreven. Als keizerin